

יוסף (אקי) אקשטיין ז"ל - דברי פרידה

אקי חברנו,

היום לפנות בוקר, בגיל 83, עצמת את עיניך, בפעם האחרונה. נולדת בהלדנברגן גרמניה להורים בעלי קונדיטוריה, אותה ניהל האב גוסטאב אופה מוכשר ומצליח. למדתם אתה ואחותך, בבית ספר תיכון ריאלי בעיר פרידברג שבסביבות פרנקפורט, שם גם השתלמת מאוחר יותר במקצוע הקונדיטוריה.

משפחתך הצליחה להמלט ב-1938 מצפורני הנאצים, בהגיעה לקייפטאון דרום-אפריקה. כחבר תנועה נאמן עו'ד מגרמניה, רצית מאד לעלות משם לארץ ולהצטרף אל חברי התנועה. ואכן ב-1.2.1944 זכית להגיע לא"י דרך נמל חיפה ולחזק את גרעין המייסדים במעין-צבי. כאן גם נישאת לבחירת ליבך גרטה לבית הירץ, חברת גרעין מעין-צבי בכפר ביל"ו, ויחד הקמתם משפחה לתפארת עם שני הבנים אוקי ואילן והבת דלילה.

התנדבת לשרת ב"הגנה" עם חברים נוספים ממעין-צבי. במהלך השרות נעצרתם חלק מהמגוייסיים, ע"י הבריטים ונשלחתם לשבועות ארוכים כעצירים למחנה לטרון, באשמת החזקת נשק בלתי לגאלי, לאחר שנתגלו "סליקים" במעין-צבי.

עבדת בענפים שונים בקיבוץ, היית אקונום וייסדת את סניף "תנובה" שלנו בזכרון-יעקב, מה שאיפשר בתקופות של מצוקה כלכלית למכור את תוצרתנו החקלאית: ירקות, פירות, ביצים ודגים. חנות זו הוותה מקור עקרי של "מזומנים" שאפשרו פעילות כספית סבירה לגזברי המשק.

עם סגירת החנות בזכרון המשכת לעבוד במרכזית כל עוד עמדו לך כוחותיך, עד שנאלצת לעבור לבית-תמר, עת החמיר מאד מצבך הרפואי.

אנו זוכרים היטב כיצד במשך שנים רבות של ראשית הקבוצה, נהנת לשמח את כל החברים והילדים מדי שבת - באפיית עוגות וחלות מיוחדות, אנו זוכרים אותך גם, כחבר נאמן וחדור עקרונות שיתופיים, שגם הבאת אותם לביטוי הו בע"פ והן במאמרים ב"יומן הקבוצה" שלנו.

זכית למשפחה מסועפת ששורשיה נטועים עמוק באדמת הארץ הזאת ובקיבוץ אותו אהבת. זכית להגשים חלומות רבים והיית לנו חבר טוב, חרוץ, מסור ואיש משפחה.

כך נזכור אותך תמיד. הייה שלום

מחבריך במעין-צבי

כתב: אורי פיליפס

ריכוז נתונים: שולמית קוגלמן (ארכיון)

24. 8.2003

כ"ו אב תשס"ג